

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
ret stærkt. Derfor har jeg ogsaa for mit Vedkommende udtalt mig anderledes angaaende Postvæsenets Forhold med Hensyn til Overassistentklassen og Avancementet derfra, end jeg har gjort overfor Statsbanerne. Men i mine Udtalelser, jeg er fremkommet med i Samraadet, har jeg, saaledes som ogsaa ærede tidligere Talere har gjort opmærksom paa, udtrykkelig hævdet, at jeg vilde være med til i en Overgangstid at gennemføre Avancementet til Kontrolstillingen fra Overassistentstillingen paa en noget anden Maade end senere hen, idet jeg maa erkende, at naar Overassistenterne kommer op i den Alder, de har nu, skal det ikke være udelukket, at de kan avancere til Kontrolører. Jeg har sagt, at der er en Mulighed derfor, men i al Almindelighed vil de ikke kunne gøre det.

Det er ganske i Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg er fremkommet med til enhver Tid og ved enhver Lejlighed, og Udtalelser, som er blevet bekræftet som faldende indenfor den Opfattelse, som Organisationerne selv har af hele Spørgsmaalet. Altsaa ogsaa paa det Punkt er jeg ganske i Overensstemmelse med Organisationerne og har været det ved de officielle Forhandlinger, som jeg har været med til at føre.

Det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen var, forekom det mig, ikke langt fra at fremsætte nogle Trusler. Jeg beklager, at saadanne bliver fremsat, og jeg tror ikke, det vil lykkes det ærede Medlem at faa disse Trusler omsat i Virkelighed. Jeg erkender ligesom det ærede Medlem, at ogsaa Forbundets Folk til Stadighed gør et godt Arbejde; men at der skulde være taget andre Hensyn end de rent tjenstlige — og saaledes maa man nærmest forstaa de paagældende Udtalelser — ved et saadant Lovforslags Gennemførelse som det foreliggende, det tror jeg ikke paa. Jeg tror, at disse Folk ser rigtigere og mere sagligt paa dette Forhold, end man kan gøre med de politiske Øjne, hvormed det ærede Medlem, der talte her i Dag, saa derpaa.

Jeg anbefaler Lovforslaget til Gennemførelse og til en saa hurtig Gennemførelse som muligt; thi jeg mener, at det er en Retfærdighedshandling, der her gøres overfor de ældre Assisterter, som paa Grund af Mangelen af Avancementsstillinger er kommet til at staa anderledes, end de havde ventet — og med god Grund havde ventet — ved deres Indtræden under Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet og Toldvæsenet.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal ikke komme tilbage til den Forhandling, der førtes i Gaar, og til de forskellige Argumenter, der udveksledes. Jeg har kun begæret Ordet for at sige til det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, at jeg synes ikke, man med nogen som helst Rimelighed kan føre den Betragtning frem, at denne Foranstaltning ikke skulde være til Fordel for de gamle Assisterter. Der er jo et Ord, der siger, at den ved bedst, hvor Skoen trykker, som har den paa. Og trods min Anerkendelse af det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes Sagskundskab paa disse Omraader, vil jeg dog mene, at Assisterterne selv og deres Organisationer bedre maa kunne bedømme dette Forhold, end det ærede Medlem kan. I alt Fald kan Regering og Rigsdag ikke have nogen solidere Basis at arbejde paa end dette, at de vedkommende selv i meget høj Grad har ønsket denne Foranstaltning.

Under Forhandlingen i Gaar faldt der en Sidebemærkning, som jeg gerne vil svare paa i Dag, nemlig den at det var vist ikke Alvor med Venstres Trafikministers, altsaa det ærede Medlem Hr. Slesbagers, stærke Aktion i Lønningsudvalget 1924 for en Forbedring af de gamle Assisterter Avancementsforhold. Man har flere Gange under denne Forhandling anført, hvad der blev udtalt den Gang af den daværende Trafikminister, og hvorledes disse Udtalelser medførte en Drøftelse indenfor Lønningsudvalget. Men saa har man sagt, at det kunde vist ikke være rigtig Alvor, eller ogsaa maatte den daværende Trafikminister være blevet desavoueret af sit Parti; der skete jo ikke noget.

Jeg vil gøre opmærksom paa den simple Kendsgerning, som jeg synes, man kunde have erindret sig selv, at naar der ikke skete noget, var det, fordi Ministeriet faldt ganske kort efter som Følge af Valgene, saaledes at der aldeles ikke kunde være Tale om at foretage noget. Det, der skulde foretages, maatte jo i øvrigt nødvendigvis udskydes til den næste Samling. Men jeg kan sige saa meget som, at der viste sig i Venstre ikke den mindste Tilbøjelighed til at desavouere den daværende Trafikministers Udtalelser. Der er derfor ikke Skygge af Grund til at tvivle om, at hvis den daværende Trafikminister var vedblevet at være Trafikminister, vilde han med sit Partis Samtykke i den følgende Samling have kunnet gaa til Foranstaltninger til Afhjælpning af Avancementsnøden for de gamle Assisterter.

Det ærede Medlem Hr. Bjerring slog den her omhandlede Foranstaltning ganske i Hartkorn med de Ændringsforslag, som er